

PIEDZĪVOJOT PRETESTĪBU

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ezr 4:1–5, 2kor 6:14, Ezr 5:1–5, Hag 1, Ezr 4:6–24, Neh 4, Neh 6:1–13.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet viņu Dieva acs bija pār jūdu vecajiem, ka netika prasīta no viņiem darba pārtraukšana, kamēr vēl ziņojums nebija nonācis pie Dārija un kamēr no Dārija nebija paguvus atnākt atpakaļ noteikts rakstīts lēmums šai lietā” (Ezr 5:5).

Ezras 3.–6. nodaļa ir sakārtotas tematiski, ietverot dažādus vēsturiskos periodus, kuros notika pretošanās tempļa atjaunošanai. Ieraugot šo tematisko struktūru, mēs varēsim skaidrāk saprast visu vēsti.

Ezra pirmo reizi vārdā ir minēts Ezr 7:1. Kad viņš ieradās 457. g. p.m.ē., viss izmainījās, un Jeruzālemes pilsētā ar tās mūriem sākās atjaunošanas darbi. Pēc trīspadsmit gadiem ieradās Nehemija (Artakserksa sūtīts 444. g. p.m.ē.), un beidzot tika atsākts darbs pie mūru atjaunošanas. Lai gan pretestība bija spēcīga, darbs tika pabeigts 52 dienās (Neh 6:15).

Pretestība Dieva darbam ir galvenā tēma Ezras un Nehemijas grāmatās, tāpēc nav pārsteigums, ka tempļa un Jeruzālemes atjaunošana izraisīja pretestību un vajāšanas. Kur vien mēs ejam mūsdienu pasaulē, Kunga darbam tiek parādīta pretestība. Sātans mēģina panākt, lai evaņģēlija darbs neizplatītos tik ātri, jo tas apdraud viņa varu. Kā jūdi tika galā ar pretestību Ezras un Nehemijas grāmatās?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 26. oktobrī.

Pretestība sākas

Izlasi Ezr 4:1–5. Kā tu domā, kāpēc israēlieši atteica palīdzības piedāvājumu tempļa atjaunošanā? _____

Virspusēji piedāvājums likās kā laipnība un kaimiņu būšana, tad kāpēc noraidīt palīdzību? Vienā ziņā atbilde ir atrodama pašā pantā. “Ienaidnieki” nāca piedāvāt palīdzību. Ienaidnieki? Tas vien ir spēcīgs norādījums, kāpēc israēlieši tā reaģēja.

Kāpēc viņus sauca par “ienaidniekiem”? 2ķēn 17:24–41 paskaidro, ka šie cilvēki bija ievesti Samarijā no citām tautām un no apkārtējā reģiona pēc tam, kad bija izvesti Ziemeļu valsts israēlieši. Asīrijas ķēniņš sūtīja viņiem priesterus, kam bija jānāca viņiem, kā pielūgt tās zemes Dievu, tas ir, Israēla Dievu. Tomēr iznākumā radās reliģija, kas iekļāva arī kānaāniešu dievus. Tāpēc israēliešu atlikumam bija bail, ka šī reliģija tiks ieviesta arī viņu tempļa kalpošanā. Tādējādi vislabākais un visgudrākais, ko viņi varēja darīt, bija tas, ko viņi darīja, tas ir, pateikt: “Nē, paldies!”

Mums ir jāatceras arī, kāpēc tas viss notika. Pie tempļa iznīcināšanas, kā arī viņu gūsta bija novedusi viņu senču pastāvīgie kompromisi ar apkārt esošajām pagānu ticībām. Iespējams, ka, kamēr viņi bija tikko iesākuši tempļa atjaunošanas procesu, vismazāk viņi vēlējās nonākt pārāk ciešā savienībā ar apkārt esošajām tautām.

Kas vēl šajos pantos parāda, kāpēc atteikums bija pareizā lieta, ko darīt? (Sk. Ezr 4:4, 5.)

Padomājiet, cik viegli viņi varēja loģiski pamatot palīdzības pieņemšanu. Ko 2kor 6:14 mums šajā kontekstā saka? _____

Praviešu iedrošinājums

Diemžēl pretestība, ko jūdi piedzīvoja no apkārtējām tautām, kā tas aprakstīts Ezr 4–6, iedvesa viņiem bailes un nevēlēšanos strādāt pie tempļa.

Kā minēts iepriekš, Ezr 4:6–6:22 nav rakstīts hronoloģiskā secībā. Tāpēc mēs vispirms aplūkosim 5. nodaļu, bet 4. nodaļa būs pēc tam.

Izlasi Ezr 5:1–5. Kāpēc Dievs sūtīja pie jūdiem praviešus Hagaju un Zaharju? Kāds bija viņu pravietošanas rezultāts? _____

Jūdi pārtrauca būvēšanu, jo viņiem bija bail. Bet Dievs sūtīja viņus uz Jūdu, lai viņi atjaunotu templi un pilsētu, un Viņam bija plāns. Tā kā viņi bija nobijušies, Viņam bija kaut kas jādara, lai tos iedrošinātu. Tāpēc Viņš aicināja divus praviešus. Cilvēciskā pretestība neapstādina Dievu. Kaut arī jūdi paši ar saviem darbiem bija panākuši šo pretestību, Dievs viņus nepameta. Viņš darbojās ar praviešu starpniecību, lai motivētu un mudinātu viņus atkal rīkoties.

Izlasi Hag 1. nod. Kāda ir viņiem dotā vēsts, un ko mēs varam no tās paņemt sev? _____

“Stāties pretī krīzei Kungs aicināja praviešus Hagaju un Zahariju. Ar pamudinošām liecībām šie izredzētie vēstneši atklāja tautai tās grūtību cēloņus. Pravieši norādīja, ka neveiksmes laicīgajā dzīvē izskaidrojamas ar ļaužu nevērīgo izturēšanos pret Dieva intesēm, neierādot tām pirmo vietu. Ja israēlieši būtu pagodinājuši Kungu, ja tie Viņam būtu parādījuši vajadzīgo cieņu un bijāšanu, vispirms rūpējoties par Viņa nama celšanu, tad līdz ar to būtu piesaistījuši Viņa klātbūtnes svētības.” (“Pravieši un ķēniņi”, 573., 574. lpp.)

Pārtraukums darbā

Ko darīja "ienaidnieki" Ezr 4:6–24, lai apstādinātu darbu Jeruzālemē? _____

"Tās zemes ļaudis" rakstīja apsūdzību vēstules pret jūdiem un pret viņu darbu vispirms Dārijam (Ezras 5. un 6. nodaļa), tad ķēniņam Kserksam (Ahasveram), kā arī Artakserksam. Viņi darīja visu, kas bija viņu spēkos, lai apstādinātu darbu Jeruzālemē.

Ļaudis no apkārtējām tautām apgalvoja, ka, ja pilsēta tiktu atjaunota, tad ķēniņš zaudētu varu pār to, jo Jeruzāleme pagātnē vienmēr ir bijusi sacelšanās un nemieru vieta. Diemžēl ķēniņš Artakserkss tika pārliecināts, ka jūdi būvē tikai tāpēc, ka viņi grib iegūt neatkarību un tāpēc izraisa konfrontāciju. Viņš pavēlēja pārtraukt darbu, un tika izsūtīta armija, lai neļautu turpināt pilsētas būvniecību. Šī ietekmīgā rīcība apstādināja Dieva darbu.

Izlasī Ezr 4:23, 24. Kāpēc jūdi pārtrauca būvniecību? Vai viņi nezināja, ka Dievs grib, lai viņi atjauno pilsētu? Kas viņiem iztraucēja? _____

Skaidrs ir tas, ka jūdi saprata – Dievs aicināja viņus atjaunot pilsētu un templi, bet spēcīgās pretestības dēļ viņi baidījās. Varbūt viņi izteica tādus aizbildinājumus kā "tagad nav istais laiks" vai "ja Dievs būtu gribējis, lai mēs to darām, tad viņš būtu sagatavojis ceļu", vai arī "varbūt mums vispār nevajadzēja šurp atgriezties". Kad ceļā nostājas pretestība, traucējot mums darīt to, ko mēs uzskatījām par savu aicinājumu, mums ir tieksme sākt šaubīties par Dieva vadību. Mēs varam viegli sevi pārliecināt, ka esam izdarījuši kļūdu. Bailes var paralizēt mūsu prātu, un tā vietā, lai pievērstos Dieva spēkam, mūsu domas var nonākt izmisumā un bezpalīdzībā.

Vai tu esi piedzīvojis kaut ko līdzīgu, iesākumā būdams pārliecināts, ka Dievs aicina tevi kaut ko darīt, bet vēlāk, kad sāk palikt grūti, kultivēt šaubas? (Padomā, piemēram, par Jāni Kristītāju.) Ko tu esi mācījies no šīs pieredzes? _____

Nehemija sāk rīkoties (444. g. p.m.ē.)

Izlasi Neh 4. nodaļu. Ko jūdi darīja Nehemijas vadībā, lai nostātos pret pretestību? Kāpēc viņiem bija svarīgi sagatavoties cīņai, nevis vienkārši neko nedarīt, ticot, ka Dievs viņus pasargās?

Pēc vairākiem iesākumiem un pārtraukumiem ļaudis sāka atkal strādāt. Jūdi lūdza, un tad Nehemija iecēla aktīvu sardzi. Maiņa nomainīja maiņu gan dienā, gan naktī, lai būtu gatavi jebkuram draudošam uzbrukumam. Nehemija arī organizēja cilvēkus ap mūriem ar ieročiem, lai katra ģimene būtu gatava cīnīties. Bez tam viņš sadalīja savus kalpus divās grupās, kur viena strādāja, bet otra turēja ieročus. Bija arī īpaši padomāts par visiem, kas strādāja uz mūra, jo viņi bija vistuvāk briesmām. Katrs celtnieks turēja zobenu vienā rokā un ar otru roku lika uz mūra ķieģeļus/akmeņus un javu. Viņi bija gatavi stāties pretī pretestībai. Viņi darīja savu daļu, Dievs darīja pārējo. Nehemijas ticība Dieva aizsardzībai ir iedvesmojoša. Tomēr viņš nesēdēja divānā un negaidīja, ka Dievs visu izdarīs. Viņi sagatavojās atbilstoši savām vislabākajām spējām.

Šeit uzrakstītie panti ir vieni no visiedvesmojošākajiem apgalvojumiem, kas atrodami Bībelē: “Nebīstieties no viņiem! Atcerieties To Kungu, kas ir liels un bijājams, un cīnieties par saviem brāļiem, saviem dēliem, savām meitām, savām sievietēm un savām mājām!” (Neh 4:14) un “Mūsu Dievs cīnīsies par mums” (Neh 4:19, 20).

Neatlaidīgās pretestības dēļ jūdi varēja atkal pārtraukt būvniecību, bet šoreiz, tā vietā, lai ļautu sevi pārņemt bailēm, viņi turējās pie Dieva apsolījuma cīnīties par viņiem. Kad mēs piedzīvojam pretestību Dieva vārda dēļ, savas ticības dēļ vai tā dēļ, ko Dievs mūs ir aicinājis darīt, mums vajadzētu atcerēties, ka “Dievs cīnīsies mūsu labā”.

Beigās jūdi saprata, ka Kungs ir bijis aiz visa, ko viņi darīja, un tas deva viņiem drosmi doties uz priekšu.

Kāpēc ir svarīgi zināt, ka tas, ko tu dari, ir Dieva griba? Tāpēc svarīgs jautājums, ko uzdot, ir: kā es varu zināt, ka tas, ko es daru, ir Dieva griba?

Darot “lielu darbu”

Izlasi Neh 6:1–13. Kāpēc Nehemija uzskata darbu, ko viņš dara Jeruzālemē, par “lielu darbu”? Kādi bija šajā gadījumā mēģinājumi viņu apstādināt? _____

6. nodaļa apraksta daudzus mēģinājumus atņemt Nehemijam dzīvību. Sanballats un Gešems turpināja sūtīt Nehemijam ziņas, lai norunātu tikšanos ar viņu. Tomēr satikšanās vieta bija Ono līdzenums, kas nodeva aicinājuma patieso nodomu. Sanballats, Tobija un Gešems redzēja iespēju, kas tiks zaudēta līdz ar mūra pabeigšanu un vārtu aizvēršanu. Jūdiem bija Persijas ķēniņa aizsardzība, un tāpēc ienaidnieki nevarēja viņus uzvarēt pilnīgi frontālā uzbrukumā. Bet, ja viņi atbrīvotos no vadītāja, viņi aizkavētu attīstību vai pat apstādinātu jūdus uz visiem laikiem. Viņi nepadodas. Pat ja Nehemija neatbild, viņi turpina mēģināt. Nehemijam noteikti nebija viegli ik uz soļa stāties pretī pretestībai. Viņš tiem atbild, sakot: “Es daru lielu darbu” (Neh 6:3).

Pēc pasaules standarta Nehemija darīja lielu darbu kā ķēniņa dzērienu devējs, kas bija prestiža nodarbošanās, viens no augstākajiem amatiem zemē, kurā viņš kalpoja kā ķēniņa padomdevējs. Bet būvēt pilsētu, kas ir drupās un kam nebija šķietami nekādas nozīmes pasaulē? Vai to viņš sauc par lielu darbu? Nehemija uzskatīja darbu Dievam par “lielu” un svarīgāku, jo viņš saprata, ka uz spēles ir likts Dieva vārda gods Jeruzālemē.

Tad, kad Dievs nodibināja kalpošanu svētnīcā, Viņš arī iecēla priesterus. Lai saglabātu svētnīcu svētu un īpašu cilvēku prātos, Viņš ļāva tikai priesteriem veikt pienākumus tempļa iekšienē. Mums pašiem ir grūti ieraudzīt Dieva svētumu, tāpēc Dievs nodrošināja palīdzību, lai israēlieši varētu nākt Dieva priekšā ar bijību. Nehemija zināja, ka tempļa pagalms ir domāts ikvienam, bet ne iekšējās telpas. Pēc viņa vārdiem par tikšanos tempļa iekšētajās, Šemaja izrādās ne tikai viltus praviets, ierosinot kaut ko tādu, kas ir pretējs Dieva norādījumam, bet arī atklāj sevi kā nodevēju.

Kādos veidos mēs, kam nav zemes svētnīcas, varam savā priekšā uzturēt Dieva svētuma izjūtu? Kā Dieva svētums ved mūs tuvāk pie krusta, pretēji mūsu grēcīgumam? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā “Pravieši un ķēniņi” nodaļas “Mūru cēlāji”, “Rājiens par izspiešanu” un “Pagānu ļaunie plāni” (635.–660. lpp.).

“Pretestība un grūtības, ko no atklātiem ienaidniekiem un liekulīgiem draugiem piedzīvoja mūru cēlāji Nehemijas dienās, sniedz priekšstatu par to piedzīvojumiem, kas šodien strādā Dieva darbā. Kristiešus pārbauda ne tikai ienaidnieku dusmas, nicinājumi un nežēlība, bet arī to kūtrums, nepastāvīgums, remdenība un nodevība, kas izliekas par draugiem un palīgiem.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 644. lpp.)

“Nehemijas stingrā nodošanās Dieva darbam un tikpat noteiktā paļaušanās uz Kungu bija par iemeslu ienaidnieku neveiksmei pakļaut viņu savai ietekmei. Kūtra dvēsele viegli krīt par laupījumu kārdināšanām, bet, ja dzīvē ir cēls mērķis un visu cilvēcisko būtni aizraujoši nolūki, tad ļaunums neatrod atbalstu. Kas pastāvīgi iet uz priekšu, tā ticību nav iespējams novājināt, jo tāds atzīst, ka to no visām pusēm apņem Bezgalīgā Mīlestība, darbotamās, lai visas lietas sekmētu labo nolūku. Patiesie Dieva kalpi strādā ar neizsīkstošu apņēmību, tāpēc ka tie pastāvīgi paļaujas uz Kunga žēlastību.” (660. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Iedomājies sevi Zerubābela, Jēšuas un pārējo vadītāju vietā, kad atnāca tie, kas piedāvāja palīdzību. Tagad atskatoties mēs varam redzēt, ka viņi darīja pareizi, nepieņemot palīdzību. Kā mēs kā adventisti varam zināt, kad sadarboties un kad nesadarboties ar tiem, kas ir no citas ticības? Kā mēs izlemjam, vai tas ir pareizi vai nepareizi? Kādiem kritērijiem mēs sekojam?

2. Viscaur Bībeles vēsturē mēs varam redzēt briesmas, kad ticība tiek pakļauta kompromisiem ar pasauli. Patiešām, visa senā Israēla vēsture līdz pat Bābeles gūstam bija šī kompromisa spēcīga ilustrācija. Vienlaikus kas notiek, kad cilvēki nonāk galējībās, cenšoties izvairīties no šīm briesmām? Kad Jēzus tika apsūdzēts sabata pārkāpšanā (sk. Jņ 9:14–16), vai mums nav spēcīgs piemērs otrai galējībai? Kā mēs varam atrast pareizo līdzsvaru?